BAYAN YANI

121

HAZİRAN 2022 / 06 15 TL K.K.T.C:17 TL.

ISSN 2146-1384

atilla atalay

SIDIKA

BALDUDAK SAMİM

- Hiaaa! Naaptım ben... Hiyaaa... Kestiim... Ke... Kestim lan resmen gitti. Gittiiii...

- Abi... Abi... Aç şu banyonun kapısını... Neyi kestin? Önemli bi yerinse atma, Pastör hastanesine götürür diktiririz... Aç dedim...

- Hıniaaa... Gitti... Ben, ben bööle, herkesin yüzüne nası bakarım. Kestim resmen, jilet yürüyüverdi... Öööö... Şuna bak... Ööö... Tavuk götüne benziyo... Öööö... Oooo... Tüh... Üüüü... Rezalet...

- Ay çatlıycam şimdi meraktan, nası yani tavuk şeysine benzedi; oranda jiletin ne işi var? Abi çık dışarı Allahını seversen...

- Bıy bıy... Bıyıksız çıkmam abi...

- Nası yani? Alttarafı yanlışlıkla bıyığını kestin haa!.. Duyan da bi tarafını hızar kaptı zannedicek. Hihihihi... Permatik faciası... Çık dışarı da görelim o gül yüzünü...

- Gülme bak, parçalarım... Çok mu acayip olmuş? He? bak böyle yapınca: Ooooo... Öööö....

- Yo... Yohink... Hihihi... Yakışmış valla... Aman Allahım, o ne burun altı... Ben de öööle onluk kereste gibi burunaltı olucak, hayatta bıyık bırakmam... Boşa kompleks yapıyosun, tavuk şeysi filan diye... Esas bıyıklıyken ağzın kirpi gerisine benziyodu... İhohohoho...

- Kirpi bitarafı deme abiye! Gülme dedim, oyarım bak... Sırıtmayı bırak...

- Gıdak mı dedin? Tavuk şeysi haa! Hihohaha... Ay çatlıycam... Tamam tamam kızma... Olmuş bi kere... Hem yakışmış, çeyrek yüz yıldır bir kirli sakal ve bıyıklı devlet adamı saltanatı vardı. Belki seninle birlikte yeni bir dönem başlar. Hihihi... Asma yüzünü, hadi büyütme...

- Kaavede tefe koycaklar şimdi beni... "Yanlışlıkla oldu" felan desem kimse dinlemez... On bir yaşından beri bıyıklı bir delikanlı olarak bilinirim... Fena harcıycaklar... Süt gibi çıktım ortaya...

- Bileklerini de jiletle istersen, sen bu utançla yaşayamazsın şimdi... Saçmalama abi, kılla tüyle delikanlılığın ne alakası var? "Kılda keramet olsa dötte çıkmazdı" denilmiştir... Çok tırsıyosan, maske tak da dolaş... "Pandemi bitti" deniyo fakat maymun çiçeği virüsü sahne aldı bu seferde. Maske tuıhaf karşılanmaz. Böylelikle, ağzın da görünmez hem.

- Yok yaa... Ruj da süriim bari... Havada iki mikrop görünce beyaz beyaz maske takıp dolanan muhallebilere kılım zaten... Kaavedekiler de uyuz olur... Maske işi, bıyıksız bi delikanlıdan daha sakat...

- Sizin kafanız sakat oğlum... Ne diyim ben size? Rüzgar esse erkekliğinize değiyo. Buluttan nem kapa kapa rutubetten yosun çıkıcak o nursuz suratlarınızda...

- Çok biliyosun sen! Seni kızdırmayacaklar tabi mahallede. "Bi dudak versene Samim" diycekler... "Vay Samim iyi kazımışsın yımşak yımşak" diye laf

çarptırıcaklar... Tavuk muhabbeti açıcaklar...

- Ay hakkaten, Allah o ayıların diline dolamasın adamı. Ruh sağlığın mevzuubahis, kıl diktir istersen abi kendine. Saç maç ekiyolar ya; git sööle bi güzel mehter bıyığı dikin... Burun altına kaş nakli filan yaptırt...

- Senin saçını yolup japonla yapıştırsam...

- Hiç tavsiye etmem, kumral bıyık gitmez sana. Bence sebat et, acık da güvercin gübresi sür şööle yedire yedire; on beş güne kalmaz bıyıklanır, kaavedeki sürüne geri dönersin...

- Bi sussana kız sen, kaltak! Zaten canım burnumun altında... Kırıcam kafanı o olcak...

- Bi dahaki bıyığını badem şeklinde bıraksana... Hitler olursun, faşist kişiliğin belirginleşir. Kaavenin güce tapar lümpenleri de senden bi daha dudak felan isteyemezler. Lütfen saçımı bırakır mısın abi... Işşşh... Benim kel kalmam bıyıksız olduğun gerçeğini değiştirmez... Kabul et şunu, artık sen bıyıksız bi erkeksin... Aksi gibi, mütemadiyen bıyığa abandığın için, kirli sakalı da ihmal etmiştin. Cemiyette bu nevi bir cavlaklık kabul edilemez. Vurma... Baldudak Samim... Tavuk... Kaavenin gülü...

* * *

- Niye kırdın kız abinin burnunu?

- Valla ben elimi sürmedim, kendi olanaklarıyla kırdı. Bana kafa atıyordu, duvara yapıştırdı... Ama iyi oldu... Yazık, acı çekiyodu. Bandajla filan idare eder şimdi... Bıyıksız olduğunu kahvedekiler anlamaz... İçindeki bıyıksız, sakalsız ele güne karşı cildi meydanda erkek korkusunu yensin diye acık kızdırdım ama deydi doğrusu. Yoksa sonu intihardı zavallının... Şimdi göğsünü gere gere kırık burunla dolaşıyo... Yazık... Naapsın..

BAYAN YANI

AKTÜEL

Pahalılık el yakmaya devam ediyor...

Gaziantep Üniversitesi Rektörü spor salonundaki "Soyunma Odası" tabelalarını kaldırarak "Giyinme Odası" tabelalarını astırdı...

Dünyadaki en sinirli 2. ülkeymişiz...

Tahıl sektöründen "gıdada kırmızı alarm" uyarısı yapıldı...

Mehmet Ali & Akşamsefası

SEVİNÇLİ MİYDİK HEPİMİZ? YAŞASIN MIYMIŞ OKULUMUZ?

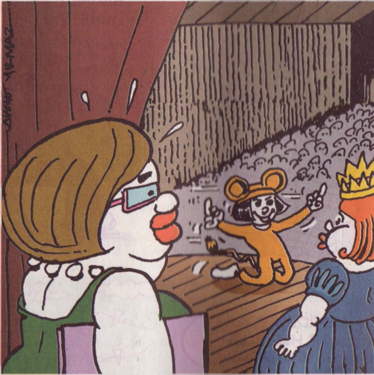

Berna Pak

Şu köpek meselesi yüzünden günlerim sokaklarda geçiyor. Artık yavru olduğu için mesanesi mi küçüktür nedir, sürekli çişi geldiğinden elimde tasma sokak sokak geziyorum.

Sağı solu da dinlemeyi pek sevdiğim için kulaklık takıp da müzik dinlemeden yürümeyi tercih ediyorum ve insanların saçma sapan muhabbetlerine şahit olup, her seferinde tüm insanlıktan tiksinip koşa koşa yine eve kapatıyorum kendimi. 15 dakika sonraki yeni çiş ağlamasına kadar…

Geçen gün öğlen saatlerinde crop üst giymiş 2 genç kızımız (tamamen aşırı kıskançlığımdan crop giyenlere lafım çünkü ben crop giysem ambalajı ortasına kadar yırtılmış baton macar salamı gibi gözükürüm) parkta müzik açmışlar sanırım Edis gibi bişey dinliyorlar (aşırı yaşlı olduğum için Mustafa Sandal sonrasına hakim değilim) selfi çekip, buzlu kahve içiyorlardı. Tabi ki baştan aşağı onları süzdüm, gençliklerini kıskandım ve köpeğimin onlara çılgınlar gibi kuyruk sallamasından sonra bel ağrımı yanıma alıp eve doğru yavaşça yürüdüm.

Akşam tekrar parka çıktığımda bankın üzerinde sahipsiz bir telefon gördüm. Ve telefon çalmaya başladı. Genelde hemen uzaklaşırım öyle ortamdan çünkü telefonu açtığımda bomba düzeneğinin çalışacağına, parkla beraber Çanakkalemizin Çanak kısmının havaya uçacağının kötü senaryosunu saniyede yazarım ve telefonun çalışına aldırış etmeden minik ve seri adımlarla ortamdan uzarım. Fakat o kadar belliydi ki gündüz rastladığım kızların telefonu olduğu. Duyarlı biri ve insan sarrafı olan ablaları olarak açtım telefonu, tabi ki telefonun ucunda şirin şeker bir ses, belli ki kalabalık bir arkadaş grubuyla beraber.. Telefonu açarken hızlıca telefonun bana ait olmadığını parkta bulduğumu, gelip alacaklarsa sadece yarım saat buralarda olacağımı söyledim.

"ya kanka, biz burdan kaç dakkada parkta oluruz, bekleyecek de beniiii" gibisinden kendi aralarındaki konuşmaların bitmesini bekledim. Bir ergen anası olduğum ve aşırı zeki bir kadın olduğumdan yetişemeyeceklerinden gayet emin, telefonu bakkala bırakacağımı söyledim, aman da ne iyi söyledim tabii ki asla yetişemediler köpek gezdirme süresine ve bakkala bıraktım telefonu.

Tabi ki sinir bozucu bir sorumluluk üstlenen ben ve işsiz güçsüz biri olduğumdan sabah ilk iş telefonu aldılar mı diye bakkala gittim. Ve kızlar telefonunu almış, ben acayip gururlu bir şekilde, tabi ya çok iyi bi insanım abi yaaa… diye gerinerek aldığım sevap puanlarını kafamda hesaplarken, eğilip köpeğimin kakasını yerden aldım çünkü aynı zamanda sorumlular sorumlusu bir vatandaşım.

O sırada elinde sigarasıyla "çocuk parkında hayvan gezdirilmez" diye bana bağıran teyzeye acıyan gözlerle baktım zira parkın her tarafı kırık bira şişesi, yerlerde izmaritler ve çocukların yediği çikolata şeker adı altında kanser hücresi besleyen türlü gıda ambalajı vardı ve bunlar rüzgarın etkisiyle oradan oraya uçuşuyordu.

Derken, yanımdan geçen bir kız çocuğu babasına "Baba, sen bir gül olsaydın nasıl bir gül olurdun?" diye sordu.

"Ama ben gül değilim ki; ben insanım" dedi baba. Böyle zamanlarda lazerli gözlerim olsa keşke diye hayal ediyorum. Lazeri bi fışkırtacaksın gözlerinden adama mesela donup kalacak orada veya güle dönecek.

Ne olurdu mesela küçük kızın babası şöyle dese; ben eğer bir gül olsaydım bol yapraklı pembe bir gül olurdum, her bahar tüm dallarımdan goncalar fışkırtır, misler gibi kokardım. Yapraklarımdan reçel yapılmasını isterdim ki beni ekmeğine sür, bu müthiş çiçeğin kokusu kadar tadına da var, yerken mutlu ol isterdim.

Yok ama demedi bunu. İnsanmış kendisi buz gibi insanmış.

Kös kös gittiler minik kızla. Eminim yol boyu binlerce soru soran kızına hep böylesi hödük cevaplar vermiştir. Hatta öfff yeter soru sorma artık bile demiş olabilir. Adam Türk eğitim sisteminin iki ayaklı hali gibi geçip gitti yanımdan binlerce travmamı hatırlatarak.

Ben ilkokula başladığımda o kadar heyecanlı ve istekli bir tiptim ki.

İlk gün öyleydim yani. Saçım at kuyruğu yapılmış. Önlüğüm, yakam tertemiz.

Kalemlerim, defterlerim allahım rüyadaydım sanki. Burnuma yapıştırıp yapıştırıp kokluyordum arı mayalı silgimi.

Sadece tek köşesiyle siliyordum yanlışları. Diğer köşeler bozulmasın çünkü incecik, küçücük bir yeri silmem gerekirse lazım olur diye.

Sınıf feci kalabalık. Bense 50 santim boyumla kalabalığın içinde minicik bir başıma.

Derken gün içerisinde çişim geldi her insanın ihtiyaç duyabileceği gibi.

Fakat alaturka tuvaletti okuldakiler. Ve ben korkudan kapıyı kilitleyemedim (içeride kalma korkusu hala vardır bende) tuvalete çömeldim ve kimse girmesin diye bir elimle kapıyı tuttum. Fakat ayı boyutundaki sevimli okul arkadaşlarım kapıya koşa koşa abanınca (hani kapıyı kırmak isteyenler geri geri gider güç alır ve koşarak bir omuzuyla kapıya vurur ya, çocuklar öyle açıyordu tuvaletlerin kapısını) ben tuvalete yuvarlandım.

Evet... tuvalete düşmüştüm…tertemiz önlüğümle…

Bence okula başlama yaşı kadar okula başlama boyu kilosu filan da olmalı. Hani oyun alanlarına çocukları boyuna göre alıyorlar ya onun gibi..Orantısız büyüyen bazı arkadaşlar var çünkü.

SORGULAYAN HELEN

Ramize Erer

Akşam olup servisle eve vardığımda çantamın ağırlığını hesaplayamamış önden çantayı fırlatmış ama korkudan elimden bırakmadığım için çantayla beraber servisten yuvarlanarak inmiştim. Eve vardığımda üst baş leş, yakanın düğmesi kopuk, at kuyruğundan yarısı dışarı fırlamış saçlar ve artık okuldan nefret eden bir Berna vardı.

İlk 2 sene biraz ödev mödev kassam da ilkokul 3'te bu sevdayı tamamen bırakmaya karar verdim çünkü hatırlayan var mı bilmiyorum ama bize deli gibi "Güvence testleri" çözdürmeye başlamışlardı. 5. sınıfta büyük bir sınava girilecekmiş filan onun hazırlıkları başlamış. Boyum anca 70 santim olmuş büyük sınav neee???

Aslında beni okuldan soğutan hadise hiçbiri değil.

Asıl büyük kırılma okuma bayramında oldu. Pamuk Prenses ve 7 cüceler sahnelenecek, büyük bir prodüksiyon..

Prenses rolü tabi ki hiç seçmelerin yapılmasına bile gerek görülmeksizin sarışın mavi gözlü herkesin çok beğendiği okulun gözdesi Sibel Can'ın matruşkası kıza verildi. Ki ben yönetmen olsam asla pamuk prenses o kız olamazdı çünkü Pamuk Prenses Karagümrüklü değildi bir kere. Ama işte o zamanlar renkli göz ve sarı saç çok prim yapıyordu.

Yönetmeni de anlıyorum tabi deneysel bir şeyler yapmak istememiş olabilir klasiğe kaçmak isteyebilir ama şimdi bakınca pamuk prenses benden başkası da olamazmış gibime geliyor. Bazı konularda cesur olmak lazım eğer sanatla uğraşıyorum diyorsan.

Neyse, sıra ormandaki hayvanların seçmelerine geldi. Seçmeler dediğim de parmak kaldırma suretiyle gerçekleşiyor. Mesela kim serçe olsun diye bağırıyorlar deli gibi sırada zıplayarak ben ben diye inliyorsun rolü kapmak için. Oldukça primitif bir sistem.

Ben tavşan için çılgınlarcasına hopladım. Yıktım sıraları, parmağım arşa değdi. Öyle istiyorum tavşan olmak.

Tamam dedi öğretmen, tavşan ol sen…

Kafamda kostümümü hayal ediyorum, top kuyruğum, kocaman kulaklarımla zıp zıp zıplıyorum. Havuç olmalı kesin elimde diyorum aksesuar mühim..gerçekçi olmalı rol.

Derken öğretmen "fare kaldı bir tek… hmmmm fare kim olsun, kim olabiliiiiirrr fareeeee??" dedi. Kimse parmak kaldırmadı. Sınıfta dolandı gözleri.

Ve öğretmen bana dikti gözlerini "sen fare ol" dedi. Tavşan rolünü da iri yarı bir kıza verdi. Nasıl zıplayacak ki o???

Yıkılmıştım… Boyumun kısalığı ve minicik yapım yüzünden fare olmama karar verdiler.

Sahneye kocamaan yuvarlak kulaklar ve upuzun bir kuyrukla fare olarak ama dimdik bir duruşla çıktım.

İçim kan ağlıyordu ama ne derler bilirsiniz şov mast go on…

Ve artık okulun saçma sapan bir yer olduğuna karar verdim.

Zaten bir daha hiçbir törende bana görev verilmedi.

Gözyaşları içinde şiirler okuyan kızlardan olamadım.

Hiçbir sunuculuk işini alamadım.Ama törenlere hep zorla gittim disiplin cezası veririz tehditleriyle, tatil günlerinde korkunç ses düzenli patlak hoparlörlerden gelen sesiyle müdürün azarlarını hep dinledim. Oratoryolarda sadece ağzımı oynattım. Sahnelere küsmüştüm.

Artık hep en arka sırada, en çok konuşandım.

Ve daha ilk yıldan anlamıştım Türk eğitim sistemi sizin prenses olmanıza izin vermez, fare olmanız için çabalar.

Ayakta kalmak, yaşam savaşı vermek ve en güzel peyniri hep kendi çabanızla bulmanız gerekir.

Beton bahçede koşturan tüm yavrulara buradan selam ederim…

Mehmet Ali & Akşamsefası

İpek
Özsüslü

FETİYE NENE

Mehmet Ali & Akşamsefası

İYİ Kİ BU MOM FİTİ ALMIŞIM...90'LARDAN BERİ İÇİMDE KALMIŞTI..

NASIL OLDUM FETİ CAN?

EFSANE OLDUN BACIM..GİY TABİ GİYENLERDEN NEYİN EKSİK?

BAKALIM NELER BİLE-CEK FALCI!

SORULARINA CEVAP VER-MİYELİM..AĞZI-MIZDAN LAF ALMASIN..

MERHABA KIZIM BİZ FAL BAKITACAKTIK.

RANDEVUNUZ VAR MI?

YEEEOO!

SIRA NUMA-RASI ALIN..

OHAAAA.. HALK EKMEK KUYRUĞUNDAN BETER..

FALCI MAĞDUBİ 1040

FALCI MAĞDUBİ 1041

KRALİÇE MEGHAN'IN ÜS-TÜNE GİDİYOR AMA KENDİ GELİNİ CAMİLLE'İN ÜSTÜN-DEN GEÇMEYEN HAMAM TASI KALMADI..

KOCASI YİNE DE AĞZININ İÇİNE BAKIYOR.. SEVEN ERKEK BÖYLE OLUR.. KRALİÇE ANASINI BİLE SALLAMAZ..

DOĞRU DİYO!

KİTABIN ORTASINDAN..

?!

İpek

Prof. Dr. Gökben Hızlı Sayar

@hizlisayar

BAHAR YORGUNLUĞU

KİMSEYİ TEMBELLİKLE SUÇLAMAYIN, BAHAR YORGUNLUĞU OLABİLİR

Bahar yorgunluğu ilkbahar ve sonbaharda, kişiyi ayakta uyutan, elini kolunu kaldıramayacak kadar yorgun hissettiren bir durumdur. İşe gidemeyip patronuyla papaz olmaktan, çocuklara banyo yaptıramayıp kendini suçlu hissetmeye; uyanamayıp final sınavını kaçırmaktan, enerjisizlikten kendi düğününü ertelemeye kadar birçok etkisi olabilir.

Tıpta "bahar yorgunluğu" diye bir hastalık yoktur çünkü araştırmalarda insanların %50-75'inin bu durumu yaşadığı gösterilmiştir. Toplumun çoğunluğunu benzer şekilde etkileyen bir duruma hastalık dememek gerekir, fizyolojik bir durum olarak düşünülür. Mesela acıkınca karnımıza kramplar girmesi de fizyolojiktir, normal tepkidir, buna hastalık diyemeyiz.

Niye oluyor? Nedeni halen net bilinmiyor ama bazı kuramlar var. Kışın serotonin daha az, uyku hormon olan melatonin daha fazladır. Baharda serotonin, endorfin, östrojen, testosteron artar. Sadece ağaçlar değil, vücudumuz da canlanır, çiçek açar. İşte bu hormon değişimine vücut ve beyin ayak uydurmakta zorlanır. Bu değişim döneminde daha fazla vitamin ve protein ihtiyaç duyar. Ayak uydurmadaki zorluğu ve göreceli vitamin / protein eksikliğini biz bahar yorgunluğu olarak hissederiz.

Ana belirtileri enerji azlığı, hâlsizlik, vücutta kırıklık, çökkün ruh halidir. Gündüz uykulu olan kişi, gece uykusuzluk çeker genelde. Zaten uyumayla geçmeyen bir yorgunluk yaşar. Sanki eli, kolu felç olmuş da yerinden kalkmıyormuş gibi hisseder. Yorgun hissettikçe daralır, daraldıkça yorgun hisseder.

Bahar yorgunluğu sıklıkla hava sıcaklığındaki artış (ya da bazen azalışa) vücudun, hormonların, beynin verdiği normal bir tepkidir. Ancak baharda artan alerjiler ve mevsimsel depresyonlar da bahar yorgunluğu ile karışabilir. Kaşıntı, burun akıntısı, hapşırık, gözde yanma varsa alerjidir. Alerji de yorgunluk yapar. Değersizlik duyguları, moralsizlik, dikkat dağınıklığı, iştah ve cinsel istek değişiklikleri, yaşamdan zevk alamama varsa, bunun depresyon olma ihtimali yüksektir. Biraz uyuyayım, geçer diye düşünmemek gerekir.

Bahar yorgunluğu bir kaç hafta sürüp kendiliğinden geçer, ta ki bir sonraki bahara kadar. Ama bu süreci daha kolay atlatmak için yapabilecekleriniz var: Spor her şeye iyi gelir diyeceğim ama o zaman sporcular ölümsüz olmalıydı. Demek ki her şeye iyi gelmiyor, ama bahar yorgunluğuna iyi gelir. Vücudumuzun enteresan bir sistemi var. Hareketsiz kaldıkça, patates çuvalı gibi, iyice hareketsiz kalmak istiyor. Ama harekete geçtiyse de daha fazla hareket istiyor. Bahar yorgunluğunun getirdiği ataleti atmanın en iyi yolu egzersiz yapmaktır. Uyuyan bedeni uyandırmalısınız. Öyle kendinizi öldüresiye sporlar değil... Hızlı tempolu bir yürüyüş, sabahları yapılacak 15 dakikalık bir egzersiz yeterli olabilir. Daha fazla güneş ışığı almak da yorgunluğu daha hızlı sonlandıracaktır.

Spor ile birlikte vücudun vitamin ihtiyacının da karşılanması gerekiyor. Bunun için B ve C vitaminleri kullanılabilir. Meyve ve sebze ağırlıklı bir beslenme programı, günlük tüketilen sıvı miktarını artırmak ve belli saatte yatıp kalkma alışkanlığı da yorgunluktan kurtulmada faydalı olur.

Çizen: İrfan Sayar

Mehmet Ali & Akşamsefası

EVLİLİK KUŞU

Feyhan Güver

Sabah...

GÜNAYDIN.

YAT SEN, BEN ÇAYI KOYARIM...

Akşam...

GÜLİZAR ABLANIN BAHÇESİNDEN GÖRÜNCE AKLIMA SEN GELDİN...

CIR CIR CIR CIR...

AYY ÇOK MUTLUYUM ...

1 hafta sonra...

İÇKİ MI İÇTİN SEN RIDVAN?!

YOK YAA... ARKADAŞLARLA ATTIK Bİ İKİ KADEH...

5 ay sonra...

GENE NERDE KALDI BU...

TİK TAK TİK TAK

ÇOK İÇİYOSUN RIDVAN ...

SANA MI SORUCAM LAN...

ŞAK...

İSTEMİYOM ARTIK RIDVAN'I BEN...

AA KIZIM, Bİ TOKATLA KOCA MI BOŞANIRMIŞ... HEM KİM ALIR BUNDAN SONRA SENİ KARNINDA ÇOCUKLA...

GELİRKEN ÇOCUĞA MAMA AL!

BAKARIZ ...

PIŞ.. PIŞ... PIŞ... PIŞ...

UVAA... UVAA... UVAA...

TİK TAK TİK... TAK...

On yıl sonra...

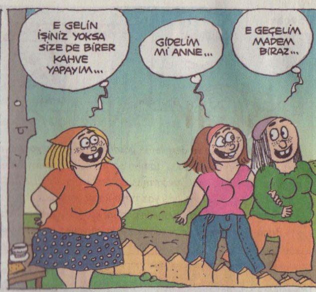
BÜTÜN GECE ZIKKIMLANACAĞINA ŞU DÜRÜK DİŞLERİNİ YAPTIR!

ÇOK KONUŞMA... KAVEYE ÇIKIYOM BEN...

Mehmet Ali & Akşamsefası

OHH İYİ Kİ KAVEYE ÇIKIYO... EN SEVDİĞİM SAATLER...

AA KIZ NERDEN BÖYLE AKŞAM AKŞAM...
NİHALLERE GİTTİK SÜHEYLA ABLA... ORDAN DÖNÜYORUZ...

E GELİN İŞİNİZ YOKSA SİZE DE BİRER KAHVE YAPAYIM...
GİDELİM Mİ ANNE...
E GEÇELİM MADEM BİRAZ...

NİHAL NİŞANLANMIŞ DA ONU HAYIRLAMAYA GİTTİK...
EE?.. SENİN DE VAR MI UFUKTA BİŞEYLER...

VAR ASLINDA BİRİSİ...
EE?..

HABER YOLLAMIŞLAR İSTEMEYE GELELİM Mİ DİYE...

HAYIRLISI BE YAVRUM... N'OLDU, CEVAP VERDİN Mİ SEN...

VALLA BİLMİYORUM Kİ SÜHEYLA ABLA... BİRAZ ÇALIŞMAYI SEVMİYO DİYOLAR...

AA, ÇOK GÜZEL Bİ KUŞ ÖTÜYO... NE KUŞU BU...
VICIC VICICE.. VICIC..VICICE VICIC...VICICE...
HI?!!

YALAN KUŞU BU YALAN KUŞUU !..DİNLEME SEN BUNU... TÜ ALLAH BELACIĞINI VERSİN !..
PIRR...
SON

Dr. Figen Demir Kardeş (Hunili Doktor)

PSİKOLOJİK TESTLER ve KİŞİLİK ANALİZLERİ

Her gün gazete ve dergilerde gördüğümüz ya da sosyal medyada dolanan 'psikolojik test ve kişilik analizi' denen, tamamen bilimsel temellere bağlandığı söylense de aslında çoğunun bilimden uzak, uydurmasyon test ve analizler olduğunu, bir hekim olarak net söyleyebildiğim yazılarla ilgili yazmaya karar verdim bu ay. (mesela bu cümleyi bir solukta söyleyebilenin nefesi, anlayabilenin zihni kuvvetlidir, kesin bilgi!)

Bunu size örneklerle açıklamak için, duygusal yaşanmışlıklarım ve ruhsal yaşanmamışlıklarımla, sizler için bir test hazırladım. İsveçli balıklar üzerinde, son teknolocik donanımlı İsviçre laboratuarlarında yapılmış apaşırı bilimsel testimi buyrun yapın, kişiliğinizi tıpatıp öğrenince siz şaşıracaksınız, bense gülüp eğlenicem.

İşte sorularınız:

1. Arabada yalnızsınız, biri trafik canavarlığı yaptı:

a) İçimden sayar söver yoluma devam ederim.
b) Küfürü basar, bağırıp çağırır rahatlarım.
c) Salon kadını çizgimde yoluma devam ederim.

a) ise cevabınız: Aşşırı sinsi, kenâfir gözlü, içi dışı bir olmayan bi çeşit manyaksınız. Arabada yalnızken kendine bile rol kesen yapmacığın tekisiniz, sizden bi yol olmaz, bugün duygusunu saklayan, yarın nelerini saklamaz ki?

b) ise cevabınız: Zerafet yoksunu erkek Fatmanın tekisiniz. Tamam içine atma da accık hamfendü ol o ne beya, askere çağırcaklar seni, dua et de bedelli çıksın!

Erkekseniz zati, doktora değil de veterinere muayeneye gidin bi zahmet.

c) ise cevabınız: Çok sıkıcı, yapmacık bi insansınız. Biraz gevşeyin rahatlayın, her an kameraya sağ profil verip duduş büzmeye ne gerek var ki? Doğan görünümlü şahinsiniz siz, ne biliyim işte, içinde alevler içinde bir Soksâna saklayan, dışında mürebbiye tayyörü giyip dolanan, bayan Rottenmeier olabilirsiniz siz!

2. Düğümlü bir poşetten bişey alırken düğümü açar mısınız yoksa poşeti yırtarak mı alacağınız şeye ulaşırsınız?

a) Hiç uğraşmam, yırtarım.
b) Accık uğraşır, olmazsa yırtarım.
c) Asla yırtmam, naapar yapar o düğümü açarım.

a) ise cevabınız: Hayvanın önde gidenisiniz. Ne aceleniz var ayol haşırrt diye yırt, ne farkınız kaldı ki bi köpecikten, onun da önüne atın, o da parçalayarak ulaşır, di mi ama?!?

b) ise cevabınız: Tuttuğunu koparamayan, kopardığını yiyemeyen, yediğini sıçamayan, sıçtığını-ay biri beni durdursun-kısacası azimsiz, bişeyin sonunu getirmeden bırakan, eziğin tekisiniz!

c) ise cevabınız: Boş şeylerle uğraşan saçmasapan bi insansınız. O poşetin düğümünü açınca aya roket fırlatcaksınız sankim, ona ayırdığınız vakitleri birleştirin, ooohooo bissürü zaman, o zamanda kitap okuyabirsiniz mesela, cahilsiniz, cühelasınız!

3. Yataktan kalktığınız anda dönüp bakın, yatağınız nasıldır sabah?

a) Çok dağınık, çarşaf bi taraftan büzüşmüş filan, rezalet durumdadır.
b) Jilet gibi, hiç bozulmamıştır.
c) Terden ıslanmış vaziyette, dağınık ve özensizdir.

a) ise cevabınız: Az orospu diilsiniz, vallaha da sizden korkulur, evlerden ırak, bu hırsla her bişey beklenir sizden!

b) ise cevabınız: Libidosu olmayan, ruhu ölmüş, yatakta rahatlayamadığı için etrafa çatan, saldırgan bi insansınız.

c) ise cevabınız: Hayvan gibi terleyen bir insansınız, kilonuz fazla ve çok terliyosanız biraz az yiyin; zayıf ve terliyosanız hırslı, gece rüyada bile onunla bununla savaşan, kendiyle barışık olmayan, hasetin önde gidenisiniz. Yok hiç hasetlik diilim diyosanız, guatr da olabilirsiniz, verem de, bir dahiliye doktoruna başvurun.

4. En yakın kız arkadaşınızın kocasını, başka kadınla öpüşürken görseniz naaparsınız?

a) Koşar gider, arkadaşıma hemen anlatırım.
b) Yuva yıkmam asla söyleyemem, görmezlikten gelirim.
c) Kötü düşünmem, belki masum bi öpücüktür, belki adam istemiyodur da kadın o an yapışmıştır adamın dudağına. İyi düşünür, olayı hemen unutur, hayatıma devam ederim.

a) ise cevabınız: İspiyoncu, kötüüü, gıybet ve delalet hatta hıyanet içinde bi insansınız, Brezilya dizilerindeki birine sarılıp gözlerini sağa sola deviye eden kötü kadın tipleri vardır ya, işte o sizsiniz!

b) ise cevabınız: Dostunu arkadan vuran hain, şerefsiz bi insansınız. Tuuuu sizin gibilerin kalıbına, o kızcaazın yüzüne nasıl bakcanız be başına gelenleri bilirken, yazıklaar ossun sizin gibilere!

c) ise cevabınız: Bu devirde bu kadar saf mı olunur be, salağın önde gidenisiniz. Ayrıca bu ne rahatlık, herşeyi unutup hemen kendi yoluna bakmalar filan, saf olsanız bencil olamazsınız, nesiniz oolum siz, test sahibini bile uyuz ettiniz, alla allllaaa....

5. Bir erkekle ilk randevumda

a) Dış görünüşüne, ne giydiğine, arabasına, saatine dikkat ederim.
b) Önemli olan içidir, ruhunu tanımaya çalışırım, maddiyatın bence hiç önemi olmaz.
c) Geçmişini, aile yapısını, değer yargılarını sorgularım.

a) ise cevabınız: Paragöz, cimri, şekilci, iğrenç bi insansınız.

b) ise cevabınız: Bu devirde yaşamayan, sosyal zekası sıfır, herkes tarafından kullanılmaya mahkum bi aptalsınız. Para önemlidir tabi ki, iç güzelliği karın doyurmaz, bi süre sonra parasızlık adamın ruhunu da yok eder, kalırsınız öööyle cıscıbıl ortada!

c) ise cevabınız: Ay geçmişiymiş, değer yargılarıymış da, sankim psikolog-sosyolog filan haspam, sorgulayıp neye ulaşcak acaba? Bu kendini bi bok sanma şuursuzluğun, hayat bi tokadıyla seni manda sümüğü gibi duvara yapıştırınca geçecek, emin ol!

HAPŞURUĞA GÖRE KİŞİLİK ANALİZİ

IPPSSSSS: Son derece kibar bi o kadar da sinsi bir insansınız. İnsanın yüzüne kibarca gülüp arkasından dütmeye çalışan tehlikeli bi yapınız var, Allah herkesi sizin gazâbınızdan korusun, ıppps mışşş, ıppps ne la, hapşırığınız bilem planlı...

HİYAPPŞÜYUUUU: Ayının önde gidenisiniz. Accuk insan olun, âdâp bilin bu ne beyavv! Evdeki süs köpeği bile siz hapşırınca deprem oldu sanıp masanın altına kaçıyo; hele ki kadın ve böyle hapşuruyosan, evdeki adamceyize yazık, evdeki roller değişmiş, accık hamfendi ol, görgü öğren, kıçını yırtıyon bari ağzını kapat da virüslerinden herkes nasiplenmesin, töbe tööbeeee....

.... SES YOK, TİTREME-OMUZ HAREKETİ GİBİ Bİ DENİŞİK TAVIR: Hapşuruğunu bile içine atan, ezik bi kişiliksiniz. İçine at, at; ama fırsatı ossa da ne orospuluklar beklenir sizden aboov; Allah biliyo tabi fırsat vereceği, ya da sessiz bırakacağı kulunu!! Brezilya dizisindeki kapı dinleyen sinsirella, işte o sensin! Senden bi yol olmaz, kendi kendine titre dur nolcak!

HAPŞUUYUUALLAHÜMMERABBÜLAALEMİNBİHAMİDEHMÜRSELİİNNNN: Tek gözünüz toprağa bakıyo, muhtemelen bi ölüm, ölüme bağlı da göt korkusu gelmiş içinize; her bişeyde arapça bişeyler söyler olmuşunuz amaaa yemezler... Bi rahat olun, yapcek bişiy yok, her canlı er ya da geç göte pambığı yiycektir dinimiz çok amin.

Son olarak:

a) Eğer bu yazıma gülümsediyseniz, mizah duygusu gelişmiş, sosyal ve duygusal EQ' su yüksek, ortamlara uyum sağlayan, sevilen, ortamlarda aranan, tatliş bi insansınız.

b) Eğer bu yazıma gülmeyip 'aayyy her sorunun cevabı da hakaret içeriyo, komik değil trajik bu yazı' diyosanız; mizah yoksunu, sıkıcı, ortamlara girince herkesin bahane üretip kaçtığı o kişi var ya, siz osunuz işte!

Mehmet Ali & Akşamsefası

ÇOCUĞUNUZA KELEPÇE TAKTINIZ

Katina Karanikola

….Onlar bunu yapmadan çok önce…

Sana tüm hikayeyi en baştan anlatacağım. İyi bir çocuğun nasıl olup ta sonunda bir adamı yere tekmeleyerek, bir köpeği öldürerek, bir kadına tecavüz ederek, bir adamı öldürerek bitirdiğini merak etmeyesin diye.

Her şey oğullarınız iki, üç yaşlarındayken başladı. Hani siz çocuğunuzla cafeterya ya gitmiştiniz. Çocuğunuz cafenin önündeki çiçekleri yolup toprakları sağa sola savururken siz bu oyunun onu oyalayacağını düşünerek keyifle kahvenizi yudumladınız. Zavallı garson durdurmaya çalıştığında siz çocuğunuza değil garsona **kızdınız.**

Ve sonra sahilde oğlunuz bir kadına çakıl taşları atarken ve kadın size yan bakarken siz o kadının çocuklardan anlamayan bir **şımarık** olduğunu düşündünüz.

Belki de her şey çocuk parkında başladı. Başka bir çocuğun elinden oyuncak küreği kaptığı ve senin görmemezlikten geldiğin gün. Hata çocuğun "olmayan" hakkını aldığından gurur duydun. Küreğin sahibi karşı çıkınca seninki küreği kafasına geçirdi. Sen oğlunla gururlandın.

Sen oğlunla gurur duyduğun baba, paşan ana okuluna başladığında gerektiğinde, sadece gerektiğinde, ona dokunan çocuklara tekmelemesini tavsiye ettin. Tabi muhallebi çocuğu olmaktansa…Öğretmeni senle her konuşmaya çalıştığında kadının deli olduğuna oğluna göz diktiğine inandın. Okuldaki oyuncakları kırdığında ve sizden yenileri istendiğinde kafasını okşayarak merak etmemesini söylediniz. Anne yenilerini alacak. Başka hiçbir şey demeden onu öpücüklere boğdun. Hata yolda o kadının elinde zor bir gün geçirmiştir düşüncesiyle dondurma alarak ödüllendirdin.

Ve sonra ilkokula başladığında teneffüste arkadaşlarıyla basket oynarken yanlarına cüce Yorgaki geldiğinde onu kovdular çantasını attılar onunla dalga geçtiler. Okul müdürü olanları size anlattığında **sen "baba" oğlunla gurur duydun.** Sert erkek olma yolundaydı. Yorgaki'yi suçladın. Ne vardı bunu dert edecek? Benim ki kadar çetin değil" diye düşündün.

Ve sonra liseye başladığında sınıfında çok güzel yaşından büyük gösteren Eleni'ye tutuldu seninki. **Ona kadınların sert erkeklerden hoşlandıklarını söyledin.** Mesajı aldı kızın peşinden gidip tuvaletlerde sıkıştırdı. Yetmiyormuş gibi fotoğraf çekip okul arkadaşlarına gösterdi. Öfke dolu kızın ailesiyle karşı karşıya geldiğinizde erkeklerin vücutları bu yaşta hormonlarla dolu olduklarını eğer sorun yaşamak istemiyorlarsa kızlarına kuyruk sallamamasını öğretmelerini söyleyerek dimdik çekip gittin. Artık oğlunun gey olmadığından emindin. Çok önemli bir konu.

Artık küçük çocuk değiller. Karşınızda zavallı bir garson, çocuklardan anlamayan şımarık bir kadın, çocuk parkında sünepe bir çocuk, deli bir öğretmen, başarısız bir müdür, reşit olmayan bir kız yok. Karşınızda yasalar var. **Ve siz çocuğunuza yasaların olduğunu öğretmediyseniz suçlu sadece sizsiniz.**

Bu tür yazıları sevmiyorum. Kızgınlığımdan dolayı kendime hiç sempati duymuyorum. Keşke ne yaptığını bilmediğin için seni affedebilseydim. Ama benim kurmaya çabaladığım dünyayı umursamadan, kendi şartlarına göre bir dünya kurduğunu gördüğümde kızmadan edemiyorum. Beni çocuklarımın gözünde "yalancı" duruma düşürüyorsun.

Kızgınım çünkü her şeyin değişebileceği bir zamanda çocuğunu kollarıma aldım. Ve gün geçtikçe yolunu kaybettiğini gördüm. Ve onun masumiyetini kurtarmak için her şeyi yaptım ama çabalarım duvarınızda yıkıldı.

O zaman "neden" diye sormayın. Değişim talep etmeyin. Çocuğunuza onlardan çok önce kelepçelemiştiniz.

İoanna Dormus

İoanna'yı sosyal medyadan tanıdım. Çok genç bir kadın. Selanik'te Ana Okulu Öğretmeni. İnsanı çileden çıkartan tiplerden. Sadece ebeveynleri eleştirmekle kalmıyor ona teslim edilen bebelere çizgi filmi izleteceğine darbeye hazırlıyor. Başa bela bir nesil yetiştiriyor adeta. Oturmuş çizgilerle "İnsan Haklarını" öğretiyor henüz doğru dürüst konuşmayı bilmeyen çocukcağızlara…

İoanna gibi eğitimciler, dünyada, çoğunlukta olsaydı anarşist gençlik mi yetişirdi çok güzel bir dünyada mı yaşardık artık siz karar verin.

İNSAN HAKLARI

Mavi kutucuklarda "Dünya Hükümetleri bu Hakları Savunmayı kabul etti", "Bu Haklar 10 aralık 1948 de kabul edildi", "Tüm İnsanların Haklarını savunmak hepimizin görevi" diyor. Kafes içindeki kuşun üstünde " Sebepsiz yere bizi hapsetmeye veya ülkemizden kovmaya kimsenin hakkı değildir." Diğer yazılar "Tıbbı yardım herkesin hakkıdır". "Yaşamak, Özgürlük, Güvence hepimiz hakkıdır" "Yasalar herkes için aynıdır, herkese eşit davranmalıdır" "İnançlarımıza kimse karışamaz din değiştirmek hakkımızdır.

KİMSENİN KALBİNİ AÇIP GÖREMEZSİNİZ

Gökçen Erdoğan

Evliliklerde yaş farkı o kadar çok yazılıp çizildi ki bir an durup düşündüm, hiç girmesem mi diye. "E iyi de" dedim sonra, hala aynı yerde olduğumuza göre söylenecek sözler bitmedi.

Erkeğin kadından büyük olmasını meşrulaştırıp kadının erkekten büyük olmasını gayrı meşrulaştıran kurallar mı var; ben hiç duymadım. Reşit sayılan insanları evlilik kurumu konusunda özgür kılmış olan yasaların flörte müdahalesi sanmıyorum ki olsun. Ve siz sanıyor musunuz ki 27 yaşındaki bütün kadınlar ya da 31 yaşındaki bütün adamlar birbirinin aynı olsun; imkansız. Belli noktalarda kesişiyorlarsa bile yetişkin bireyler kendi karakter özelliklerini taşır ve gösterirler. Farklı yaşlarda aynı duruş ve inanışlarda olan çiftler olduğu gibi, deneyimi kriter sayan ve yaş farkını lüzumlu bulan çiftler de vardır. Burada asıl mesele şu; niyet okuma yapamazsınız. Elbette sağlıklı kabul edilen bir yaş farkı aralığı vardır; ruhsal ve fiziksel birlikteliğin, iki kişinin de haklarını koruyabilmesi açısından. Bunun aşılması tabii ki çok boyutlu sorunlar yaratabilir. Ancak kişilerin karşılıklı olarak normal saydığı bir yaş farkına da biz ancak saygı duyabiliriz, onayımıza muhtaç değildir.

Gelelim çıtır kızlardan hoşlanan erkeklerin alkışlandığı bu yerde, genç erkeklerden hoşlanan kadınların kınanmasına. Çok net ve çok açık; bir kadın da cinsel açıdan genç ve dinamik bulduğu, fiziksel özelliklerini ön planda gördüğü bir erkek isteyebilir. İki kişi de reşitse kişilerin ortak paydada buluşması, ilişkiyi meşru kılmaya yeterlidir. Ama bu ülkede niyeyse Viagra bağımlısı yaşlı erkeklerin görmediği muameleyi, yüzünde kırışıklık görülen kadınlar görüyor. Neden? Yalnızca erkekler mi sevişirken "eyvah eyvah" demek istiyor?

Kafamda ideal yaş farkı 10'u geçmemekle birlikte (ülkemiz koşullarında ortak paydada buluşabilmek için lazım gelen yaş farkının bu olduğu kanısındayım ama kanım da benim sorunum, onu belirteyim) iki insan aralarındaki 20 yaş farkına rağmen mutluysa bana bir şeyler yemek düşer. Parası için birlikteymiş, penisi için birlikteymiş, diri meme severmiş; o da onların özeli.

Ha bu yaş farkı erkekte "Götürrr" nidaları eşliğinde cereyan ederken kadında "Kırkından sonra azanı teneşir paklar." sözüyle özetleniyorsa kadınların yapabileceği tek bir şey kalıyor; sağa sola kulak tıkayıp keyfine bakmak. Unutmayın, kimsenin kalbini açıp göremezsiniz ve hatta ayrıca kadınlar da bazen sadece sevişmek daha çok sevişmek ister.

GEZİ... 9 YIL GEÇTİ...

Mehmet Ali & Akşamsefası

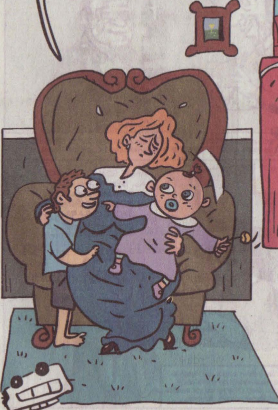
BÜYÜMEZ ÖLÜ ÇOCUKLAR...

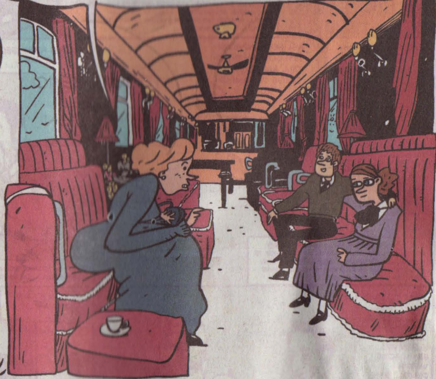

Cecilia Payne-Gaposchkin

Yıldızlara dair üç milyondan fazla gözlemde bulundu, güneşin maddesel içeriğini keşfetti ve astronomi alanında doktora alan ilk kadın olarak tarihe geçti. Keşfettiği bilimsel veriler her zaman erkek yöneticiler tarafından göz ardı edildi. Çünkü Payne'in üniversite okuduğu yıllarda kadınlara diploma dahi verilmiyor, Payne'nin aldığı dersler resmiyette bir önem arz etmiyordu. Ama o yine de ay ışığının altında uzayı gözlemlemekten geri durmadı ve astronomi bilimi adına devrim niteliğinde buluşlar yaptı. Adı Einstein ya da Newton gibi dehalarla anılmadıysa, bu işte bir patriarka vardı…

Cecilia Payne, 10 Mayıs 1900'de İngiltere'nin Wendover şehrinde dünyaya geldi. Cecilia 4 yaşındayken babasını kaybetti, ailenin tüm yükü annesi Emma'ya kalmıştı.

Cecilia, eğitim hayatına Wendover'da özel bir okulda başladı. Kız çocuklarının eğitiminin pek de ehemmiyetinin olmadığı bu dönem için hayli cömert bir adımdı bu. 12 yaşına geldiğinde annesi aileyi Cecilia'nın abisi Humfry'nin iyi bir eğitim alabilmesi için Londra'ya taşımaya karar verdi.

BIRAK YAA! GİTMEYECEĞİM!

YETER ARTIK YETER! HEM ABİNİ HEM SENİ OKUTACAK PARAM YOK BENİM! SEN DE YAŞITLARIN GİBİ İYİ AHLAK ÖĞRENECEKSİN!

Cecilia, Londra'da ilk önce Paddington'daki St Mary's College'de eğitim almaya başladı, ancak oradan alınıp varlıklı kızlara iyi ahlak, görgü kuralları ve müzik gibi eğlenceli hobiler öğreten St. Paul's Girls School'a kaydettirildi.

BİLİYOR MUSUN CECİLİA, ÇOK YETENEKLİSİN! MÜZİK EĞİTİMİNE DEVAM EDERSEN BİR KADIN OLARAK SAYGIN BİR MESLEĞİN OLUR!

AMA BENCE ASIL SENFONİ ORADA!

Aziz Paul Kızlar Okulundaki müzik hocası Gustav Holst, Cecilia'nın müziğe kabiliyetli olduğunu görüyor ve onun müzik alanında kariyer yapmasını arzuluyordu. Müzik, piyanistlik örneğin, o yıllarda kadınların kendilerini küçük düşürmeden ve toplumda kabul görerek yapabilecekleri sayılı mesleklerdendi zira.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

Ama Cecilia'nın aklında ve kalbinde bilim vardı. Kısa süre içinde Cambridge Üniversitesinde burslu okumaya hak kazandı. Botanik, fizik ve kimya dersleri almaya başladı; ancak birinci yılın sonunda botanik derslerini bıraktı ve fizik ve kimyaya odaklanmayı seçti.

1919 yılındaki tam güneş tutulmasının izlendiği ve İngiliz bilim adamı Arthur Eddington'ın bir konuşma yaptığı toplantıya katılmış ve çok etkilenmişti. İşte Cecilia'nın astronomi tutkusu da böylece başlamış oluyordu.

Cecilia, Cambridge Üniversitesindeki eğitimini tamamlamış, ancak diploma alamamıştı. Çünkü Cambridge Üniversitesi kadınlara diploma vermiyordu. Bu uygulama, 1948'e kadar sürdürüldü.

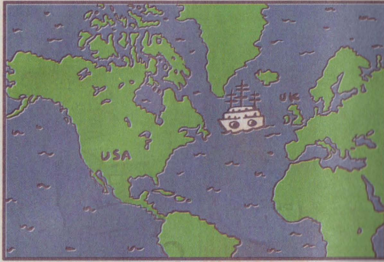
Cambridge'de eğitim görmüş, yasal olarak diploma alamamış bir kadın olarak, İngiltere'de sadece ilkokul öğretmeni olabilecekti. Ama Cecilia bilim alanında ilerlemek istiyordu. Bu yüzden 1923'te Amerika'ya taşınmaya karar verdi.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

Cecilia, fırsatlar ülkesi Amerika'ya ayak basar basmaz, doktora tezini hazırlamak üzere Harvard Üniversitesinde eğitim hayatına devam etme kararı aldı.

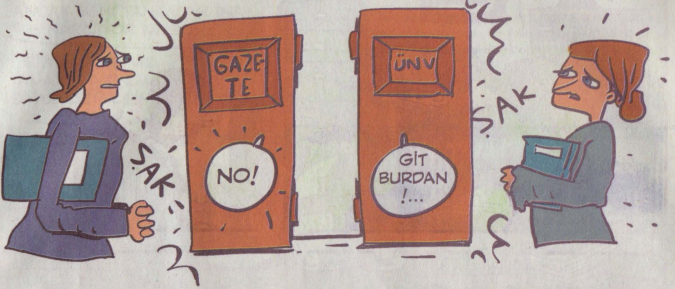

Dönemin en önemli bilim adamlarından olan Henry Norris Russell, Cecilia'nın tezini gülünç buldu ve en nazik ifadesiyle "imkansız" olarak nitelendirdi. Russell zaten kadınların bilim yerine müzik gibi daha beşeri işlerle uğraşması gerektiğine inanıyordu.

Tezini, henüz 25 yaşındayken, 1925'te tamamladı. O yıllarda dünyanın bütün önemli üniversitelerindeki astronomi profesörleri yıldızların ağır elementlerden meydana geldiğine inanıyordu. Ancak Cecilia doktora tezinde güneşin, yıldızların ve hatta evrenin büyük çoğunluğunun hidrojenden oluştuğunu ileri sürmüş ve hafif ve ağır elementler bazında, ufak çaplı bir deprem yaratmıştı.

Takip eden dört yıl boyunca Cecilia, bilimsel makalesini yayınlayabileceği bir yayın ararken, tezini incelemeye bile tenezzül etmeyen pek çok orta yaşlı erkek profesörün mesleki aşağılamalarına ve alaylarına maruz kaldı.

Dört yıl sonra Henry Norris Russell, kendi adı ve imzasıyla bir makale yayınladı; makalede güneşin, yıldızların ve evrenin büyük çoğunluğunun hidrojen elementinden oluştuğunu iddia ediyordu.

Henry Norris Russell'ın Cecilia'nın araştırmasının ekmeğini yemekle meşgul olduğu yıllarda, bir diğer astronomi bilim adamı Otto Struve, Cecilia'nın doktora tezini okumuş ve tezi "astronomi alanında yazılmış gelmiş geçmiş en başarılı doktora tezi" olarak adlandırmıştı. Erkek bir bilim adamının dikkatleri yeniden Cecilia'ya çekmesi, Cecilia'nın kaybettiği itibarını geri kazanmasına da vesile oldu.

CECİLİA'NIN TEZİ, ASTRONOMİ ALANINDA GELMİŞ GEÇMİŞ EN İYİ DOKTORA TEZİ BEYLER!

EVET VARDI ÖYLE BİRİ!

BİLİM AŞIĞI... SAHİ NE YAZMIŞ?

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada

Cecilia Payne Gaposchkin, maruz kaldığı itibarsızlaştırma kampanyası ile yılmamış ve çalışmalarını neredeyse öldüğü güne kadar sürdürmüştür. Samanyolu Galaksisi üzerine asistanlarıyla birlikte üç milyondan fazla gözlem yapmıştır.

Harvard Üniversitesi bünyesinde bulunan en parlak bilim insanlarından biri olan Payne, uzun yıllar boyunca Harvard'da profesör statüsünde çalışamadı, zira Harvard kadınlara diploma vermesine rağmen onları öğretmen olarak işe almıyordu. Böylece bu genç kadın bir yandan uzay bilimine dair 20. Yüzyılın en parlak buluşlarını yaparken, bir yandan da son derece düşük ücretli "araştırma görevlisi" gibi titrlerle çalışmak zorunda kalmıştır.

Cecilia Payne Gaposchkin, Harvard tarafından "astronomi profesörü" olarak atandığında 54 yaşındaydı ve 23 yaşından beri Harvard bünyesinde çalışan bir bilim insanıydı.

BU OKULA 21 YILIMI VERDİM. ANCAK BENİ TANIDILAR İNANABİLİYOR MUSUN?

SİZ KADINSINIZ, AMA EN AZINDAN SİYAHİ DEĞİLSİNİZ!

PROF C.P.G

Günümüzde seküler eğitim veren ve bilimi kılavuzu olarak seçen bütün eğitim kurumlarının bilim kitaplarında hidrojen evrende en çok rastlanan element olarak geçiyor. Ancak bu kitapların çok azı bu bilgiyi ilk kimin bilim dünyasına kazandırdığını yazmaktadır.

ERKEK OLSAYDIM ADIMA OKULLAR BİLE AÇILMIŞTI!

H_2

FİNİTO

Mehmet Ali & Akşamsefası

raziyeicoglu@gmail.com

EX'TEN TANELER

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

• Yaşanmış hiçbir ilişki bitmez. Sadece önüne **EX** sıfatı gelir.

• *"Uzun süre birlikte yaşayan çiftler birbirlerine benziyor"* fikrinden ötürü olsa gerek, benzeyecekleri karakteri seçmek, benzeyişlerini **EX-Man** karakterden kurtarmak için, **EX**'ten sonra kedi, köpek ile yaşamak istiyorlar sanırım ki.

• Sevdiceğin biri Tıp dilinde **EX** olunca bir daha görüşemeyeceğin için çok üzülüyorsun. **EX** kocan tıbben **EX** olunca onunla bir daha karşılaşmayacağın için bir şanslılık hali hissedebiliyorsun.

• **EX**'siz, geçirdiğin en kötü gün bile, **EX** ile geçen iyi bir güne yeğdir.

• Tüm **EX** hayaller, büsbütün bir hayat kırıklığıdır.

• Bazen **EX**'ler sadece göründüğü kadardır, bazen ise göründüğü kadar bile değildir.

• Yeni, daima **EX**'ten iyidir.

Evlensel Meseleler...

• **EX** Evlilik vahşi coğrafyasında da kalabilmek için, savunmalık güçlü sırt kaslarınız ve zayıf bir zihniniz olmalı.

• Zaman, haricinde **EX**' ilişkileri bir arada tutan bir şey yok.

• Bana verilen yetkiye dayanarak, Sizi **EX** ilan ediyorum . İyi gün de ve kötü günde, birbirinizi bir daha görmeyeceğinize yemin eder misiniz?

• Mesela, evli olmaktan daha önemlidir, **EX** evliliğe saygı duymak..

• Bazen, **EX** evliliğe **"evet"** dememek bugün daha da çok büyük **hayır**lara vesile olabilirdi.

• Koca değiştirmek, sadece **EX** sorun değiştirmektir.

Ex'ten Trik Tetikleyiciler...

• Hiç sevilmediğinde, ya herkesi çok seviyorsun, ya da hiç kimseyi hiç sevmiyorsun. Ortası yok. Ya ters **EX** psikoloji, ya düz **EX** psikoloji.

• "***Beni Türk Hekimlerine Emanet Ediniz. K.A.***", Hekimler tamam da, beni sakın ola ki **EX** Türk akrabalarıma emanet etmeyiniz.

• Kendimizi iyi hissetmememize gerek yok ki, kendimizi hissedelim yeterli sanki.

• 180 derece değişen Hayat felsefem,**"Görmeden Ölmeyin"** değil, **"Görmeden Ölün"**. Ölmeden önce mutlaka gidilmemesi gereken yerler, görülmemesi gereken kişiler, yapılmaması gereken şeyler listenize; – Akraba evi, – Cenaze evi, – Psikolog muayenehanesi, – **EX** koca ve Ailesi, muhteşem maddelerini kesinlikle ekleyin.

Paparazziye Gün-Demlik...

• Sokağı anlatırken, **Sokak Adamı** dersen oluyor da, **Sokak Kadını** denince olmadık yerlere gidiyor mevzu.

• Stresten alışveriş yapılır ama alışverişte stres yapar. Ne menem bir stres çelişkili hallerindeyiz Acaba?

• **EX bir zamanda, yedi yıl önce sokakta kulağıma çarpanlar;** Pazar tezgâhında sebze seçerken, yanımdaki kadın, **"Aaaa bende ne unuttum? diyorum, içime sütyen giymeyi unutmuşum"** dedi yanındaki arkadaşına. Kadın sütyen giymeyi unuttuğu için bir eksiklik hissediyordu sanırım. Şimdilerde ise giymek istemeyenler eksik sayılıyor.

• **Misafir Gözlüğü. "Pazardan birkaç tane yakın, okuma gözlüğü alıyorsun, biraz daha uygun fiyatlı olduğundan birkaç adet alabiliyorsun. Artık, 40 yaşından sonra sana gelen misafirlerine sunup, birbirinizi göre göre, paylaşımlarınızı göstere göre, muhabbet edebiliyorsunuz"** diye anlatıyor bir arkadaş. Bir de şahit olduğum, tabakta **"Bana iyi geldi, sana da iyi gelir, iç iki tane"** çeşitli ağrı kesiciler vardı Anne ile komşusu arasında. Misafir terliği de neymiş ayol. Gençlikteydi hep onlar.

• İstanbul'da evimden çıktım, benim sokağımda, Adam telefonda **"bir arıyorum Of'tasın, bir arıyorum Rusya'dayım diyorsun, bir arıyorum Ukrayna'dasın. Nerdesin sen?"** diye bağırarak konuşuyordu. Sanıyorum herkesin kaçtığı yerden aranan kişi oraya gidiş yolunda.

• **"Geçinemeyecek kadar param da var". "Sürünecek kadar param da var"**. İşte o **Var** kelimesi varlıkla yokluğu karıştırıyor kafalarda.

• Haberde Alt Başlık, **"Siyasetin hayat pahalılığı tartışması"** ... _ Bir nevi kadın altın günü gibiymiş gündem. Siyasetten epeyce uzak, siyaset kulislerinde de hayat pahalılığı konuşuluyor. Bizler zaten yapıyoruz, bu basit siyaseti, sokakta, markette vs.

• Markette karşılaşan iki Teyze konuşuyordu. **"Sen gitmedin mi?"** dedi bastonuna dayanarak biri. **"Yok, hastalık var nereye gideyim?"** dedi kasadan geçmekte olan asortik Teyze. Bastonlu Teyze **"Ben bildim gitmediğini zaten"** dedikten sonra, **"sorma hastalık fena, ben oldum biliyor musun? Ben Pandemim oldum"** dedi. Yazıma böyle uyduruk başlık atmıştım, ama bunu gerçekten hissederek kullananı duyunca meğerse doğru bir başlıkmış.

• Niyet ibadeti ise oruç tutmak, Niyet meselesiyse bütün mesele, bizi aç bırakmaya niyet edenlerin niyetini yemeye, yenmeye hepimiz niyetliyiz.

• 35 yıldır İngiliz asıllı gelinimiz **"1 pauntluk dukkan"** diye diye nihayetinde, 1 milyoncu dükkânlar eşitlendi. Kocası olan Abim yıllarca düzeltti. **"O İngiltere'de Mişel, 1 milyoncu diyeceksin"** dedi durdu. Düzeltmez olaymış. Aynıyız şimdi. Hatta aynıyı da geçtik. Ve zaten ayrıca milyon da mazide kaldı lira oldu. Artık alışveriş listesinde eksik olmayan, sürekli eskittiği **sozgeyç** (süzgeç) İngiltere'de çok daha ucuzdur. Belki 2 paunt verir de bize bir tane getirir.

• İzlediğimiz her dizi filmdeki kuyumcu, altın bozduran kişinin ailesini arayıp ispiyonluyor. Yani hırsız bozdursa hiçbir yeri, hiç kimseyi arayan yok..

● Bu pahalılık döneminden öncesinde de, daima adı sanı markasız ürünlerle çaktırmadan beslenmeye uğraşıyordum. Markaya değil, arkadaki fabrikaya bakarım. Bir çoğu pahalı markaların fabrikasından çıkmadır. Ve şimdilerde şehrin değişik bölgelerindeki marketlerde yan ürünler arayıp bulamamaktayım. Geçinecek kadar parası olmayanların alacağı bütün yan ürünleri, geçinebilecek parası ve fazla parası olanlar saldırırcasına alıyorlar. Velevki, marketçiden aldığım istihbarata göre ise, **"hemen hemen hiç gelmiyor, çok uzun zaman arayla, çok az geliyor ve hemen bitiyor"**. Zaten az üretip piyasaya yaymamaları da, tıpkı **"çayı görürler, çay içerlerse içki içmezler"** diye çay demlemeyen daha fazla para kazanacağını hesap eden kafe işletmecisi mantığı ile.

● Maalesef Üretici de fakir. Farzı misal para bulduk, ama üretici o kadar fakir ki, tavukları bile stresten yumurtlayamıyor, inekler sütten kesiliyor falan yani..

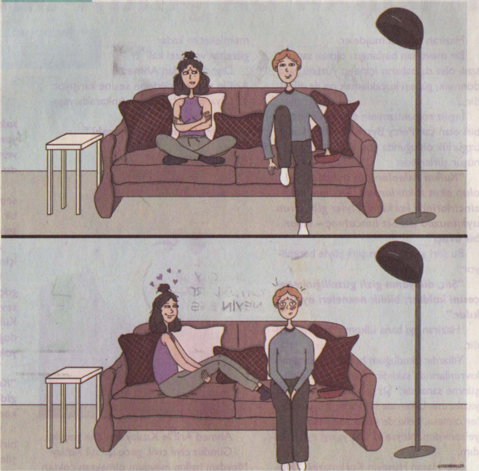
● Ecnebi filmdeki, spor yazarı rolündeki aktris, cep telefonunu asistanına veriyor **"git yürü, 10.000 adıma tamamla"** diyor ya. Meğer, önemli olan adım sayacına ayıp olmasın, adım sayacı inansın yeter ki. Aplikasyona yanlış olmasın yani, günlük 10 bin adım tamamlansın.

● A – Markette kadın, **"kendimi şeyde hıııımm, çok afersiniz, nasıl söylesem ya, müze de hissediyorum"** dedi. Fiyatlara bakıp da alamayışımıza itafen yani.

● Sokağımda ücretsiz pırasa dağıtılıyor ve herkes es geçiyor. Buruşuk patatesi para ile satarken tonlarca pırasayı ücretsiz dağıtıyor. Elbette sordum. Pazarcı arkadaşı halden pahalı almış, pazarda satarken de alıcılara pahalı gelince bari bozulmasın diye ücretsiz dağıtıyorlarmış dediğine göre. Bedava pırasayı göremeyecek kadar iyileşmemişim ve **"ne var bu pırasa zehirli mi Acaba?"** paronayası yapamayacak kadar da iyileşmemişim daha...

● Çok geçmedi ki, **"bakkal 1kg. pastorize sütü, tam 5 katı fiyattan, 5 liradan satıyor"** diye, sıcak güneş altında yeğenlerle Kasabının dışındaki zincir markete kilometrelerce yürüdük. Demin markette kadın, **"1 kiloluk süt burada daha ucuzmuş 14, 75tl, keşke buradan alsaydım, 17'den aldım"** dedi. Ahh, maziye bir bakıver neler neler bıraktık.

GÜLNİHAL

ÜÇ GÜNLÜK AŞK

Kısa zaman önce 'erkekler, tek eşli (monogam) bir tür müdür? Çok eşli (poligam) bir tür müdür' başlıklı bir yazıya denk geldim ve yaşadığım bir anıyla ilişkilendirdim.

Hangi tanışma uygulaması olduğunu söylemeyeceğim ama gayet vizyonlu insanların olduğunu düşündüğüm bir uygulamaya denk geldim. Esmerinden, kumralına, dövmelisinden, şarap eksperine her erkeğin bulunduğu bir platform. "Yaşasııın, bu yazı hem yakışıklı hem de kültürlü biriyle geçireceğiiim" umuduyla hayaller kurmaya başladım. Kime kalp atsam eşleşiyoruz, harika! Tatlı tatlı konuşuyoruz. "Sanki bana herkes âşık!" Yoldan geçerken "maşallah" diyeceğim beyler bir kahve içmek için yalvarmak üzereler! Neyse, içlerinden birini seçip instagramdan devam ediyoruz. Bir yandan kitap okuyup diğer yandan şarabını yudumlayan bu bey, bana aşkını ispatlatmak için uygulamayı sildiğini söylüyor. İnanabiliyor musunuz? Bir tek ben varım hayatında! Meğer yıllarca beklediğim aşkım buradaymış!

Ertesi gün bu şahane(!) flörtöz uygulamasını arkadaşıma öneriyorum. Kalbinin yarısını bulmak için kaydırıp duruyoruz. "Aaa dur biraz. E bu benimki? E hesabını silmemiş? İnstagram kullanıcı adını da açıklamasına yazmış, vaaayyy!"

Yani benim hayatımın aşkı, yazın cıvıl cıvıl gezeceğim insancık beni engellemiş, silmiş bir şeyler yapmış. Bir de üstüne bu durumu flörtüm kişiye sorduğumda beni engelledi! Ne bekliyordum ki ne? Ahh beee!

Böylece modern dünyanın "al sana boynuz" demesine şahit oldum. Aslında tövbe etmiştim uygulama aşkına ama yaz geliyor işte! Çiçekler açacak, böcekler ötecek, flörtsüzler ne yapacak?

Anadolu'nun erkekleri, tek eşlilik neden bu kadar zor?

HAZİRAN'DA ŞİİRİN SESİ

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

Haziran ayı yazı müjdeler.

Bir mevsimin başlangıcı olmak sancılı, sızılı olsa da baharın içinden yüzünü yaza dönmek, güneşi kucaklamak ne de güzeldir...

İngiliz romantizminin temsilcilerinden biri olan şair Percy Bysshe Shelley, konu özgürlük olduğunda gök gürültüsüne dönüşür şiirlerinde:

"Kalkın Aslanlar gibi uykudan/Sel olup akın sokaklardan,/Silkinin, kırın zincirlerinizi korkunç/Çiyler gibi saran uykunuzda sizi/Siz hıncahınç – onlar bir avuç!"

Bu şiiri yazan kadın şiiri şöyle betimliyor:

"Şiir, dünyanın gizli güzelliğinin peçesini kaldırır; bildik nesneleri ayrıksı kılar."

Haziran ayı bana ülkemizde şiirin sesidir...

Yıllardır okuduğum bu tanım zihnimin kıvrımlarında saklıdır. "Şiir imgelerle düşünme sanatıdır." Şiirsel yazarım bazı düz yazılarımı. Ülkemde bu kadar büyük şairler olmasa, belki de şiirler de yazmaya yeltenirdim. Neyse ki düz yazıyı eylem kıldım.

Şair Hasan Hüseyin Korkmazgil, ***"Haziran'da ölmek zor," şiirini Orhan Kemal'in güzel anısına diyerek yazmaya başlıyor: "sokaktayım/gece leylâk/ve tomurcuk kokuyor/yaralı bir şahin olmuş yüreğim/uy anam anam/haziranda ölmek zor!"***

Nazım Hikmet; İstanbul'dan şiiriyle ses veriyor. Sonra ülkenin hapishanelerinde şehirleri gökyüzünde seyrediyor, sürgünlerde dünya şehirleriyle buluşuyor. Şiirler yazıyor, vatan hasreti ile sürgünde yaşama veda ediyor.

Nazım, Aşk Mönüsü şiirinde yüreklere nasıl da dokunuyor:

"Sen sabahlar ve şafaklar kadar güzelsin/sen ülkemin yaz geceleri gibisin/saadetten haber getiren atlı kapını çaldığında/beni unutma/ah! Saklı gülüm/sen hem zor hem güzelsin/şiirlerimin ılıklığında açılmalısın/sana burada veriyorum hayata ayrılan buseyi/sen memleketim kadar güzelsin/ve güzel kal"

Diyarbakır'dan Ahmed Arif'in şiir sesi şairlerin sesine karışıyor.

Diyarbakır'dan sonra Ankara'da yaşamaya başlıyor...

"Bir akşamüstüdür şarabi"

Ahmed Arif'le Kızılay'dan çok geçtik...

Gündüz cıvıl cıvıl, gece ışıl ışıl Kızılay Meydanı halkın meydanı olmaktan çoktan çıktı. Kızılay Meydanı halkın nabzının attığı değil, sadece koşuşturduğu bir kavşak oldu.

Dünyanın hangi şehrine gitsem o şehrin yazarının, şairinin sokaklarında dolaşmak; onunla o iklimi, o ruhu yaşamak, o mekânda oturup ortamı saatlerce gözlerime almak, geleni gideni izlemek, sanatçının isminin yazdığı tabelalarla fotoğraf çektirmek, çoğalarak yaşama akmak isterim. Bilirim ki şairlerin yazdıklarında yaşadığı coğrafyanın, şehrin ruhu vardır.

"Terketmedi sevdan beni,/Aç kaldım, susuz kaldım, /Hayın, karanlıktı gece,/Can garip, can suskun,/Can paramparça/ Terketmedi sevdan beni..."

Ahmed Arif'le Ankara'yı dolaşırken anılarımızın geçtiği mekânları anımsadım. Anılarımız tazeliğini korusa da gittiğimiz mekânlar artık yok olmuş...

Kent kültürü olmayan belediye başkanı, anılarımızın mekânlarını, kentin simgelerini bir bir yok ederek kendisi de gitmiş.

Ankara buluşmalarımızın onur konuğu Ahmed Arif oluyordu.

Onu dinlemeye doyulmazdı. Dicle sakinliğinde akardı sözleri, dizeleri, o naif esprileri ve insana takılmaları: "Yaşar Çankaya'da oturur ama kökü Altındağ'dadır."

Şairle gezmek Karanfil Sokak'ta başlamak gibi...

"Karanfil sokağında bir camlı bahçe/Camlı bahçe içre bir çini saksı/Bir dal süzülür mavide/Al-al bir yangın şarkısı,/Bakmayın saksıda boy verdiğine/Kökü Altındağ'da, İncesu'dadır."

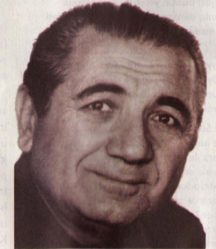
Ahmed Arif'in şiirlerindeki derelerin semt adı olarak kalışı içimi acıtıyor. Oysa bir su kanalının kente kattıklarını Avrupa şehirlerinde görmek olası...

Ankara yeniden sanatın başkenti olmak için direniyor...

Cahit Külebi Tokat'tan Ankara'ya göçüp şiiri ile ses duvarını aşıyor. Başımda sevda yelleri estiği zamanlarımda Cahit Külebi'nin "Hikâye" şiiri dilimde "Benim doğduğum köylerde/Buğday tarlaları yoktu,/Dağıt saçlarını bebek/Savur biraz!"

Yıllar sonra işçi temsilciliği yıllarımda ***"Kadınlar görmedin mi?/ Kaybolur gider sanırdın,"*** dizeleri ile kadın hakları konuşmalarımda seslendim.

Cahit Külebi ile aynı kentte yaşamanın, birlikte dinletilere katılmanın, dost söyleşilerinde bulunmanın, güzel anılar biriktirmenin, şiir kitaplarını armağan gibi saklamanın en son da yine Ankara'da Esin Afşar konserinde buluşmanın unutulmazlığı...

"İzin alır gelirsem,/Güleceksin sevincinden/Sabahları erken kalkacağız Sobamızı yakacağız,/Saçların güzel olacak tütünümün renginden/ Ellerin çay kokacak/Gün doğacak sesinden."

Yüreğimde titreşimler yaratan, beni başka dünyalara, iklimlere götüren, düş dünyamda tablolar yaratan şiiri yaşam görüyor, şiirsiz yaşayamıyorum. Yaşamımın büyük bir bölümünü şiirler arasında geçiriyorum. Yazılarıma şiirleri katarak, çoğalarak okyanuslara akışımı sürdürüyorum...

Yaşam Koçu

Feyhan Güver

Batı Cephesinde Değişen Bir Şeyler Var...

Kürtaj ve Kaybedilen

Tarih boyunca insanlar dünyanın her yerinde hak ihlallerine uğradılar. Bu, modern hukukun kurulmasından önce de böyleydi, sonra da böyle. Ama arada bir fark var; modern hukuktan önce hak kayıpları hükümdarın kılıcıyla, zorbalıkla, şiddetle oluyordu, şimdilerde ise "nasıl olsa bizim başımıza gelmez" rahatlığının, cebren ve hile ile sinsice işletilen erozyon politikaları karşısında naif kalması yüzünden oluyor. Hiç sevmediğim, ama aslında son derece doğru olan kurbağa ve kaynayan su metaforunda gizli her şey aslında. Burada "kaynayan su", popülist politikalar ve politikacılar oluyor.

90'lı yıllarda yazarlar ve entelektüeller geleceğin distopyasını tasarlarken, kadınların hiç çocuk doğuramadığı, nüfus patlaması yüzünden çocuk doğurmanın yasaklandığı ya da sınırlandığı gerçeklikler resmettiler. Düz mantık böyle işliyordu elbette. Eğrisiyle doğrusuyla dehşetengiz uygarlığımız sona doğru yaklaşırken en büyük problemimiz nüfus artışı ve insan, daha çok insan, her yerin insan dolması olmasına rağmen, distopyadan kimsenin tasarlamadığı bir hamle geldi; çocuk doğurmak değil kürtaj yasaklanıyordu. Çünkü distopya neydi? Distopya çözümsüzlüktü. Distopya daha çok problem ve daha çok, daha da çok kontroldü!

Vahşi Batı ve Kürtaj Yasakları

ABD'de Mayıs gündemi baştan sona kürtaj yasalarının değişimiydi. Sosyal medyada, medyada ve basında neredeyse sadece bu konuşuluyordu. Ben de bu gündemi yakından takip ediyordum. Ta ki Teksas'taki katliam yaşanana kadar... ABD son günlerde Teksas eyaletindeki Robb İlkokulunda gerçekleşen silahlı saldırıyı ve bu dehşet verici saldırıda hayatını kaybeden 21 çocuğu konuşuyor. Amerika, okullarda silahlı saldırıların sıkça yaşandığı bir ülke bilindiği gibi. Silahlı okul saldırıları, Amerika'da toplumsal bir fenomen. Öyle ki Teksas'taki katliamın üstüne bile 11 başka silahlı saldırı daha oldu. Yani bireysel silahlanma iyice çığırından çıkmış bir problem. O da kurbağa ve kaynayan su meselesi gibi, yavaş yavaş yedirildi topluma ve ABD bugün geldiği nokta itibarı ile McDonalds'tan bir burger alma hızında silah sahibi olabileceğiniz bir ülke artık. İnanması zor, ama her zaman böyle değildi. Ve inanması zor ama bu saldırılara dur diyecek somut bir adımı kimse atmıyor. Ve inanması zor, buna karşılık yer yerinden oynamıyor.

Çeşitli eyaletler birer ikişer kürtaj yasağı yasalarını geçirirken, bu yasaları destekleyen **"pro-lifers"** (yaşam hakkı savunucuları

Haklar, Kadınlar

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

ya da kürtaj karşıtları) gruplarının bireysel silahlanmanın bu kadar kolaylaştırılması üzerine iki çift lafı üst üste koyup bir açıklama yapmamış olması eleştiriliyor. Kürtaj hakkı savunucuları şöyle diyor pro-lifers için, **"onlar hayatı doğana kadar savunurlar, doğduktan sonra sana ne olduğu onların problemi değil!"** Bu zaten her yerde böyle değil mi?

Çocukların okullarda, marketten sakız alır gibi silah sahibi olan zorbalar ve psikopatlar tarafından patır patır öldürüldüğü Amerika'nın bazı eyaletleri, tecavüz de dahil olmak üzere annenin hayatını kaybetme riskinin olmadığı tüm durumlarda kürtajı yasakladı. Başka bir deyişle, bir kadın çeşitli sebeplerle hamileliğini sonlandırmak isterse bu cinayet oluyor, ancak devlet doğan çocuğun hayatta kalması adına alabileceği bütün sorumluluklardan kaçmak için elinden geleni yapıyor. İşin daha da ilginci, "özgürlükler ülkesi" Amerika'da bu saçmalıklar karşısında yer yerinden oynamıyor! Yanlış anlamayın protestolar, yürüyüşler ve bir sürü eylem oldu elbette. Damızlık Kız kaplarıyla sokaklarda az mı eylem yapıldı? Ama sağcı politikacıları ve sağcı seçmeni yolundan döndürecek sarsıcılıkta değildi hiçbiri. Amerikalı kadınlar da istenmeyen hamileliklerde kürtaj yaptırabilecekleri eyaletlerin listesini çoktan çıkardı ve "ne yapalım olmazsa buradan şuraya uçuveririz"in hesabını yapıyor şimdilerde. Ta ki kürtajın yasal olduğu herhangi bir eyalet kalmayana kadar... O zaman "Demirtaş'ı vermeyecektik" diyecekler ama iş işten geçmiş olacak. Şey yani, "ilk kürtaj karşıtı yasa kabul edildiğinde ülkeyi yerinden oynatmalıydık" diyecekler.

Amerika gibi bir ülkede tüm eyaletlerde her koşulda kürtajın yasaklanması çok ütopik, ya da bu durumda çok distopik gelebilir kulağa ama inanın o kadar da uzak bir ihtimal değil bu. Üstelik Amerika, "Batı"da kürtajı sınırlandırmaya başlayan ilk ya da tek ülke de değil. Pro-lifers, Avrupa ülkelerinde de hatrı sayılır bir kitleye sahip ve bu gruplar Avrupa'nın çeşitli yerlerinde kürtaj klinikleri önünde faaliyetlerini "özgürce" sürdürüyor. Almanya'da bile kürtaj klinikleri birer ikişer kapanmaktayken, Avrupalı kadınlar "olmadı Kuzey Avrupa ülkelerine gideriz" hesabına çoktan başladı bile. Yitirilen her cephede, kaybedilen her kalede ve düşen her meşalede biraz daha yaklaşıyoruz kendi sonumuza, eşsiz kadın distopyasına: benliğinden, haklarından, varoluşundan sıyrılmış, "damızlık" olmaya!

Damızlık Kız ve Diğer Kızlar

DW Almanya kanalında kürtajla ilgili bir belgesel izledim geçenlerde. Kadın hastalıkları doktorlarının artık kürtaj uzmanı olmak istemediğinden, kürtaj kliniklerinin kapanmaya başladığından, bazı bölgelerde kürtaj kliniklerinin kendi reklamlarını yapmasının yasaklandığından çünkü bunun kürtaja özendirmek olacağı düşünüldüğünden, bazı kürtaj doktorlarının tehditler aldığından ve hala faaliyet veren kürtaj kliniklerinin önünde 7/24 bekleşen pro-life destekçilerinin bu kliniklere baş vuran kadınları açıkça taciz ettiğinden bahsediyordu. Almanya ki şu anda dünyada özgür düşüncenin ve bireysel hakların kalesi olarak kabul edilen ülkelerden biri.

Almanya'nın çok da uzağında olmayan Polonya 2021'de kürtajı her koşulda yasaklayarak tüm Avrupa'yı şoke etmeyi başarmıştı. Ama yine de yer yerinden oynamadığı gibi bu yasa değişikliği konusunda da geri adım atılmadı.

Rusya'da kürtaj yasal, ancak giderek daha da az başvurulan bir yöntem olduğundan bahsediliyor, çünkü yeni Protestanlık yükselişte ve Putin'in Rusyasında kilise ve hükümet el ele yürümeyi tercih ediyor. Yeni Rusya'da kadınlar bireyselliklerini yaşamak ve istenmeyen gebelikleri sonlandırmak yerine istemedikleri çocukları doğurmaya teşvik ediliyorlar.

Kürtajın hala bireysel bir hak olarak mevcudiyetini koruduğu Avrupa ülkeleri de var elbette; Kuzey Avrupa ülkeleri, Fransa, İspanya, İngiltere, hatta yıllar sonra kürtajı yasallaştıran Katolik İrlanda... Ama yine de "modern dünya" için çember daralıyor, ya

Mehmet Ali & Akşamsefası

da su ısınıyor. Kurbağaysa sessiz. Kurbağa, başka eyaletlere, başka ülkelere, deniz aşırı memleketlere gideriz diyor kürtaj için. Kurbağa, daha hiçbir şey kesinleşmeden kendinden vazgeçiyor. Ateşi harlayan da bu oluyor aslında.

Sarsıcı tabiatı ve şok edici gerçekliğiyle uzun yıllar bitiremediğim, aynı etkiyi yarattığı için Elizabeth Moss'un oynadığı dizisini de bir türlü izleyemediğim Damızlık Kızın Öyküsü, Margaret Atwood'un 1985'te yayınlanan romanı. Tam bir kadın distopyası. Öyle ki insanın iliklerine kadar işliyor ve sahici bir titremeyle ürpertiyor içini. Son yıllarda Avrupa ve Amerika'da yaşanan kürtaj yasaklarıyla ilgili en çok alıntılanan eser de bu aynı zamanda. Sosyal medyada pek çok kadın Atwood'un nasıl ileri görüşlü bir yazar olduğundan bahsediyor. Oysa bilmiyorlar ki tarih boyunca kadınlar çocuk doğurma ya da doğurmama hakları üzerinden defalarca manipüle edildiler. Atwood elbette bu kederli kadın katliamı külliyatından ve toplumu okumadaki derin yeteneğinden almıştı ilhamını.

Kadınların tarih boyunca yeri geldi çocuk doğurmaları, yeri geldi çocuk doğurmamaları

yasaklandı. Kolonistlerin Alaska'da Eskimoların ve diğer Kuzey Amerika yerlilerinin nüfuslarını kontrol altında tutmaya çalıştığı dönemde bazı kadınlar aşklarını özgürce yaşar ve gizli gizli çocuk doğururmuş. O, o zaman için devrimci bir eylemdi. Ortaçağ Avrupasında ise, kendisine tecavüz eden derebeyinin çocuğunu doğurmamak için kendi hayatını dahi riske atarak umacıların bulamaç ilaçlarıyla ve kör iğnelerle kürtaj olmak devrimciydi. Kürtaj hakkı savunucularının da dediği gibi, kürtajları yasaklayamazsınız, sadece yasal ve güvenli kürtajı yasaklayabilirsiniz ve bu da yurttaşlarını korumakla yükümlü bir devlet için büyük bir utançtır.

ZEYNEP SAYAR

ELİF ÖZDÜ

ZEYNEP GARGİ ENGİN

ELİF AYDOĞDU

damlaarslan@gmail.com

Gözlüğün Gösteremediği

Ayşegül Damla Arslan

Ayşegül Vs. Damla

-Gözümle görmeden inanmam.

+Bu gözlük size çok yakışacak, hem daha da net göreceksiniz görmek istemediklerinizi.

-Lens alayım bari, en ince ayrıntısına kadar görüp kriz geçireyim.

Görmezden gelmek istediğim zaman güneş gözlüğümle oturuyorum, sorun olmuyor.

Nereden geliyorsun, görmezden. Ehehehe.

Keşke işler bu kadar kolay olsaydı. Yani görmezden gelebilmek, gördüğünü anında unutabilmek. Görmezden geliyorum aslında, umursamadığım insanı hiç yaratılmamışçasına görmezden geliyorum. Ama gerisi ve derisi çok sinir bozucu. Duyduklarımı ne yapacağız? Van Gogh, seni çılgın seni.

Id, Ego ve Süper Egom oturup tüm gün bunu tartışıyor işte ve inanın orta yol yok. Var da yok. 90'ların buhran dolu Türk Filmleri'ndeki gibi "her şeyim var ama mutlu değilim, bu dehlizden de çıkmak hiç işime gelmiyor" dünyasında yaşamıyorum. Şaşırdınız değil mi? O kadar da bohem değilim ya. Bohem olabilmek için bir kere dağınık olmak gerek, dağınıklığı hiç sevmem. Günde bir kere ev süpürüyorum, ütüsüz elbisem yok. Kedi tüyle elbisem çok. Onlardan kurtulmak zor. Süper Egom'a sorsan "yapma bence" diyor meali takma kafana. Tilt oluyorum takma kafana diyene. Birilerinin yönlendirmesiyle yaşayacaksam Sims karakteri olurdum. Metaverse çağı şimdi gerçi, olabilir. Cntrl + delete ile istemediklerimizi yok edebiliriz. Id ile ilgili bir şey demek istemiyorum. Çok konuşuyor çünkü. Sürekli istiyor sürekli. Çünkü burcu Kova Burcu. Egom da diyor ki "bulursun sen bi yolunu hadi güzelim".

Bulamıyorum. Freud bari sen bir çare bul kurban olduğum.

YOK YOK YOK

Hayatımda sorun istemiyorum dedikçe ve uzlaşmacı oldukça o istemediğim sorunlar civcivlerimmiş gibi peşimde cikcikcik diye geziniyorlar. Tavuk muyum ben? Tavuk olmam için anaç olmam gerek, anaçlık ruhumda yok. İkinci ismim Ayşegül olabilir ama Küçük Anne değilim. Çocuğa hayatı zindan edecek kadar hoşgörüsüz bir dadıyım. Dadıydım. Şimdi biraz insafa geldim. 35 yaş bunalımı sağolsun.

38 yıllık bu upuzun arkası yarında hiç bu kadar "anlayışlı", bu kadar "yeaaa taaam nolcek" dediğimi bilmiyorum. Yalnızca bir kere (rakamla 1) ektiğimi öyle harika biçtim ki, onun acısıyla daha minnoş biri olmaya karar vermiştim. Böyle de olmuyormuş. Nasıl olduracağım hakkında hala araştırma yapıyorum. Boşuna mı kurdum kafamın içinde Ar-Ge merkezimi? Mühendislere sürekli giydiririm ama bir mühendis edasıyla çalışıyorum. Hayır arkadaşım, beynin o kısmına giremezsiniz! Çok mu girmek istiyorsun? Baretsiz ve hoşgörüsüz girilmez yalnız. Önce iş güvenliği!

Çalışmalarıma devam ederken sınavdan sınava koşuşturduğumu da hatırlatırım.

Yani bu da bir sınav. Hani çalışma hayatına kapağı attıktan sonra sınavlar bitiyordu?

-Ama bebeğim hayatın kendisi bir sınav.

OSS yani O SENİN SORUNUN. Evet, benim sorunum. Benim sorunum olduğu için 4 işlemle beraber kendim çözmeye çalışıyorum. Herkes kendi sorununa sahip çıksa dünyada sorun kalmayacak. Kardeşim bıktık sınavlardan, öğrencilik hayatımız bu kadar da uzun sürmemeliydi. Sevmediğimiz ot gibi burnumuzun dibinde konuşlanmış, adeta burnumuzun dibi istenmeyen ot serasına dönmüş. Toprakla, bitkiyle uğraşmayı severim ama o kadar yorgunum ki bu serayı kökünden kaldırıp atasım geliyor. Zehirli ottan bile yarar sağlarım ama gerçekten okeye dönmüşüm, el bitmiş. Çiftçilik ölmüş içimde. İçimde ölen çiftçiler var. Bu yüzden sanırım ithalata başlayacağım.

Çok yorgunum.

Yorgunum ama yogaya devam.

Namaste.

BAYAN YANI
2022-06-HAZİRAN
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu
Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16 Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 292 94 50
FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım Paz. A.Ş. (0212) 249 91 13

ZIBIDIK

YAZAN : SERKAN ENGİN
ÇİZEN : ZEYNEP GARGİ ENGİN

Mehmet Ali & Akşamsefası

Yaşam Koçu

Feyhan Güver

OOF AFET ABLA... BOŞUNA DEMEMİŞLER EV ALMA KOMŞU AL DİYE...

E HAYIRDIR?. N'OLDU SABAH SABAH?!

ŞU HAYRİŞ... İKİDE BİR MORALİMİ BOZUYOR!.

YOK EVİ NE BİÇİM BOYADIN!. YOK ÇİTLERİ NİYE KISA YAPTIN?.

E DESİN... N'OLACAK?.

YA DESİN DE... SÜREKLİ MORALİMİ BOZUYOR!. BİR DİİL, İKİ DİİL!..

YAVRUM BAZI İNSANLAR ÖYLEDİR... TEK ÇARESİ TAKMIYCAN... BOŞBOĞAZLIK DÜZELMEZ!.

VALLA İYİCE PSİKOLOJİMİ BOZDU!..

TAKMIYCAAAN!..

HAYRİŞ İŞTE!. OTURDUĞU YER BAYIRLA SIRT! KONUŞTUĞU ŞEY ZIRTLA BIRT! BOŞVEER!..

BAYAN YANİ

121

Yaz Geldi Ama 'Koronası", "Kırım Kongo Kenesi" Derken Şimdi de Çeşitli Ülkelerde "Maymun Çiçeği" Bulaşıcı Hastalığı Alarm Veriyor...

YETER LAAN!.. ŞÖYLE Bİ AĞIZ TADIYLA ÇİMLERE UZANAMIYCAK MIYIZ?..

VIJJJT...

Fayhan

HAZİRAN 2022 / 06 15 TL K.K.T.C: 17 TL

ISSN 2146-1384

